

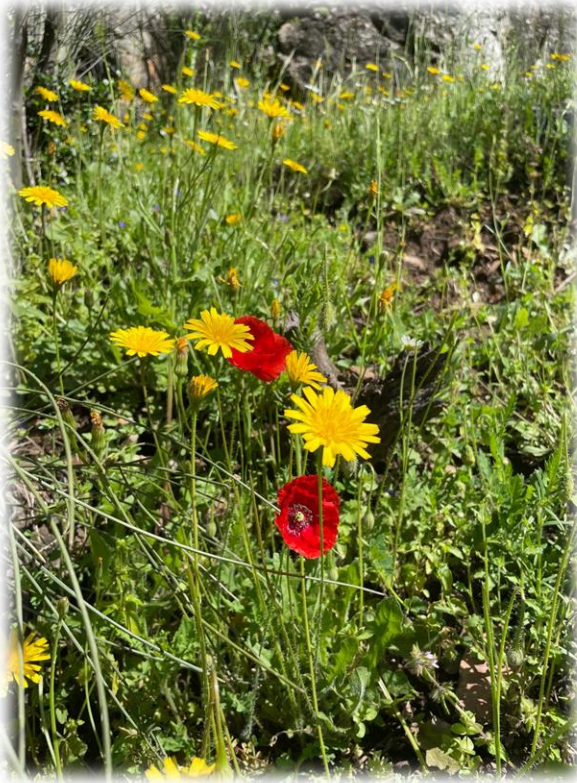
Ook het gebouw dat aan de brug staat is niet meer te zien. Dit gebouw zit eveneens onder het waterpeil.

We komen oog in oog te staan met zes herten. Ze zitten maar op enkele tientallen meters van ons. Ze zijn aan het eten van de cistusrozen en zien ons staan. Maar daar we niet praten en

niet in hun richting gaan, voelen de dieren zich op hun gemak en eten ze rustig verder. Na een vijftal minuten, en nadat iedereen de nodige foto's heeft gemaakt, gaan we geruisloos verder en hebben we de dieren niet gestoord.

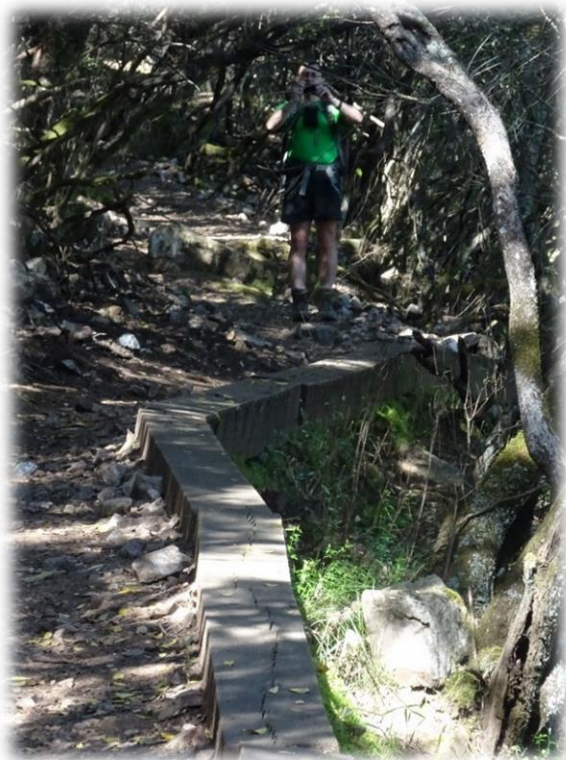

De Taag ontspringt op 1590 m hoogte op de hellingen van de Muela de San Juan in het oosten van Spanje. De Taag mondt voorbij Lissabon uit in de Atlantische Oceaan. Het is met een lengte van 1000 km de langste rivier van het schiereiland. De Taag wordt gebruikt voor de

irrigatie van de droge omliggende landbouwgebieden en met talrijke stuwdammen voor stroomopwekking.

Ons hoogste punt vandaag is het kasteel van Monfragüe (460 m). Vanaf het Castillo de Monfragüe is er een mooi uitzicht op een groot deel van het nationale park, de rivier de Taag

en de Alcantara dam. Het kasteel, een voormalig fort met een mooie ligging, is nu grotendeels een ruïne.

De bloemen van de lavendel zijn lijnvormig en worden maximaal 4 cm lang. Lavendel wordt gekweekt om de lavendelolie die men uit de paarse bloemen haalt. Deze olie wordt als geurstof gebruikt in cosmetica, zoals zeep en parfum. Daarnaast wordt lavendelolie bijvoorbeeld gebruikt in de aromatherapie. Ook kunnen lavendelkorrels in zakjes in

kledingkasten worden gelegd. De kleren worden zo geparfumeerd door de verdampende etherische olie en volgens sommigen worden zo motten geweerd.

In de omgeving staan er af en toe kurkeiken. De kurk wordt om de 8-10 jaar van de stam gepeld. Deze kurk wordt gebruikt voor isolatie, voor schoenzolen, vloeren, wandbekleding,

reddingsboeien en natuurlijk als afsluiting van flessen. Het pellen van de schors van een kurkeik gebeurt zorgvuldig om te voorkomen dat het onderliggende weefsel beschadigd wordt en de boom sterft. Na het pellen is de stam vaak donker-kastanjebruin van kleur.

De foto boven is de gierenrots maar zijn echte naam is Salto del Gitano wat zoveel betekent als de sprong van de zigeuner. Het is een indrukwekkende rotsklip, zonder twijfel het meest gefotografeerde punt van het Monfragüe. De vogelgemeenschap die hier huist is al even

indrukwekkend, met de grootste populatie valse gieren van het park (soms wel meer dan 400), zwarte ooievaars, spaanse keizerarend, havikarend, slechtvalk, aasgieren, zwarte en rode wauw en stearend.

Op deze plek staan er steeds veel vogelsootters. Heelwat van die vogelsootters zijn uitgerust met een telescoop en speuren de gierenrots af. Als je hen vraagt of je even in hun lens mag

kijken mag dat meestal wel. Ze zijn immers fier dat ze vogels en nesten gevonden hebben. Meestal weten zij meerdere nesten zijn en laten jou dan al dat moois zien door hun telelens.

Dit is een koppel vogelsopters uit Knokke-Heist. Toen ik hen vroeg of ze soms ook een nest van een zwarte ooievaar hadden gevonden lieten zij mij meteen vijf nesten zien waar een

zwarte ooievaar op zat. Zwarte ooievaars vind ik supermooie vogels. Maar dit koppel liet mij meteen ook een aantal gieren zien die op de rotsen, her en der, zaten. Dit koppel had ik vorige week ontmoet op deze plaats maar toeval wil dat ik ze een week later terug tegen het lijf loop in het dorpje Cabezuela del Valle waar we de eerste dagen hebben overnacht.

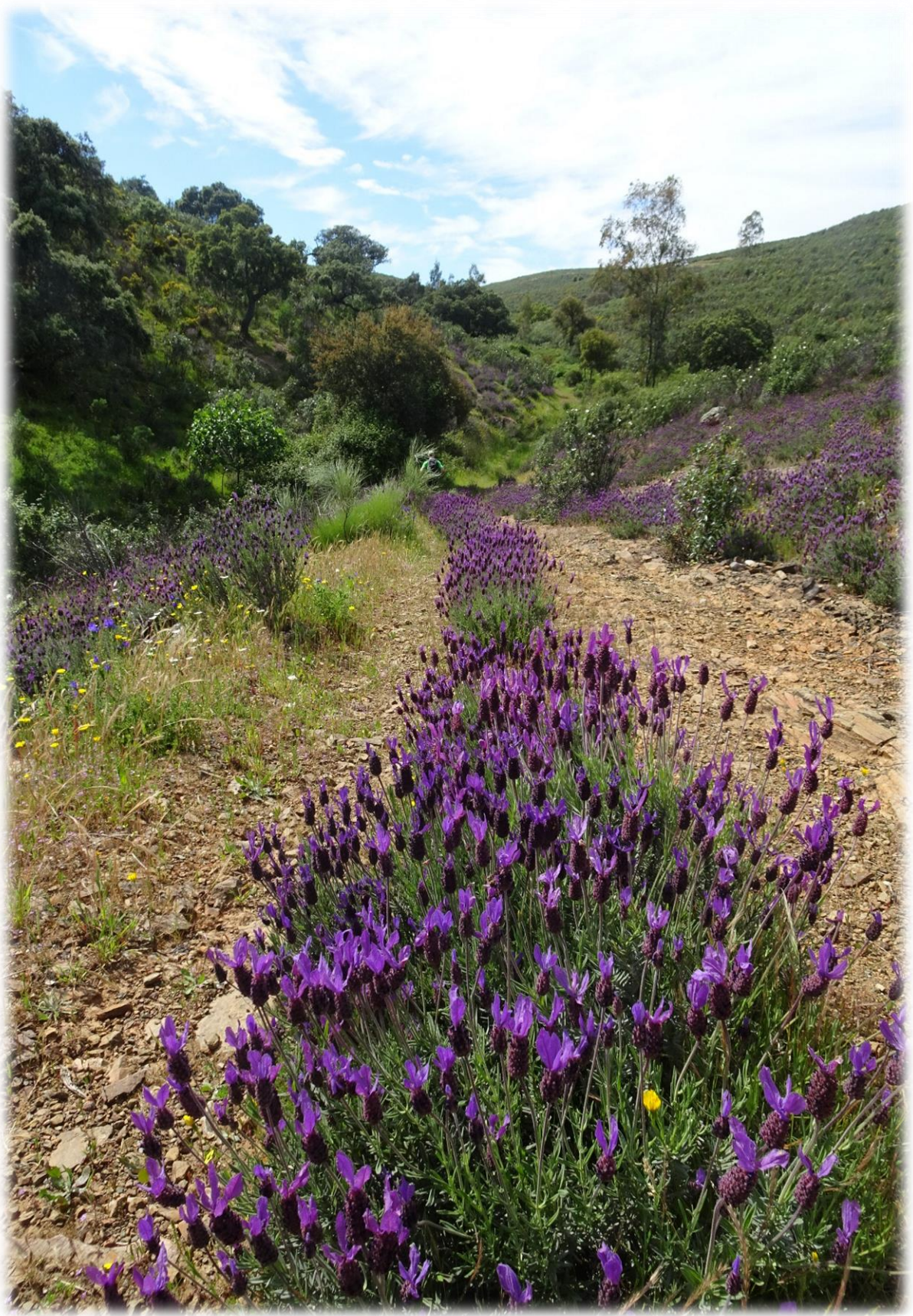

Ik ken deze mensen niet bij naam maar het is een sympathiek echtpaar uit De Panne. We hebben hen, de laatste dagen al een aantal keren ontmoet.

Af en toe, op de terugweg, krijgen we nog even zicht op de Taag.

Lavendel is terug te vinden in veel tuinen omwille van de paarse kleur en de geur van de bloemen. De struik wordt niet hoger dan een meter en niet breder dan een halve meter. Wat

we hier zien is de kuiflavendel of *Lavandula stoechas*, bloeit vroeger op het jaar dan de gewone lavendel, *Lavandula angustifolia*, en bloeit ook langer door met prachtige bloemen.

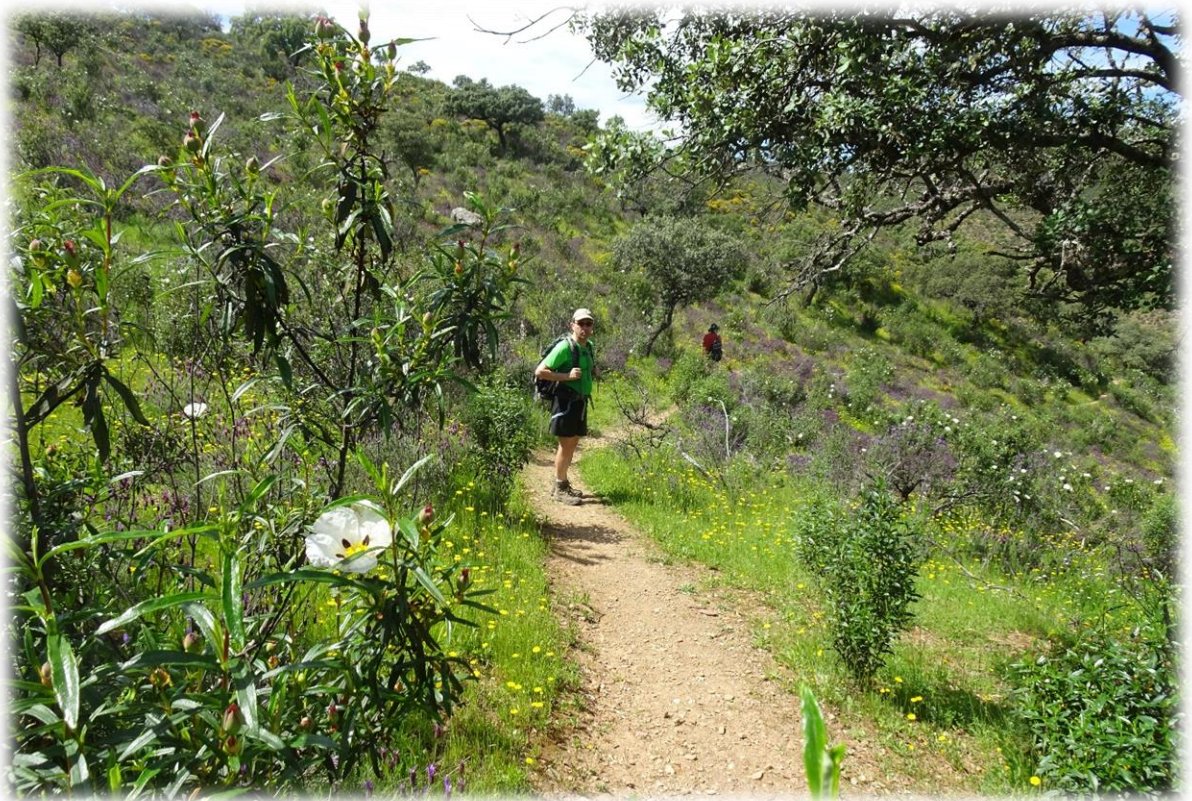

De kuiflavendel is een sterk vertakte en opvallend geurende heester. De soort komt voor in

het Middellandse Zeegebied op droge, steenachtige rotshellingen. De blaadjes zijn grijsachtig groen en fluweelzacht en hebben naast de typische lavendelgeur ook een dennentoets.

Na de wandeling rond de Taag doen we nog een tweede, aansluitende, wandeling in de dehesa. Ook hier komen we oog in oog te staan met een hert. Later zien we vanop ons terras

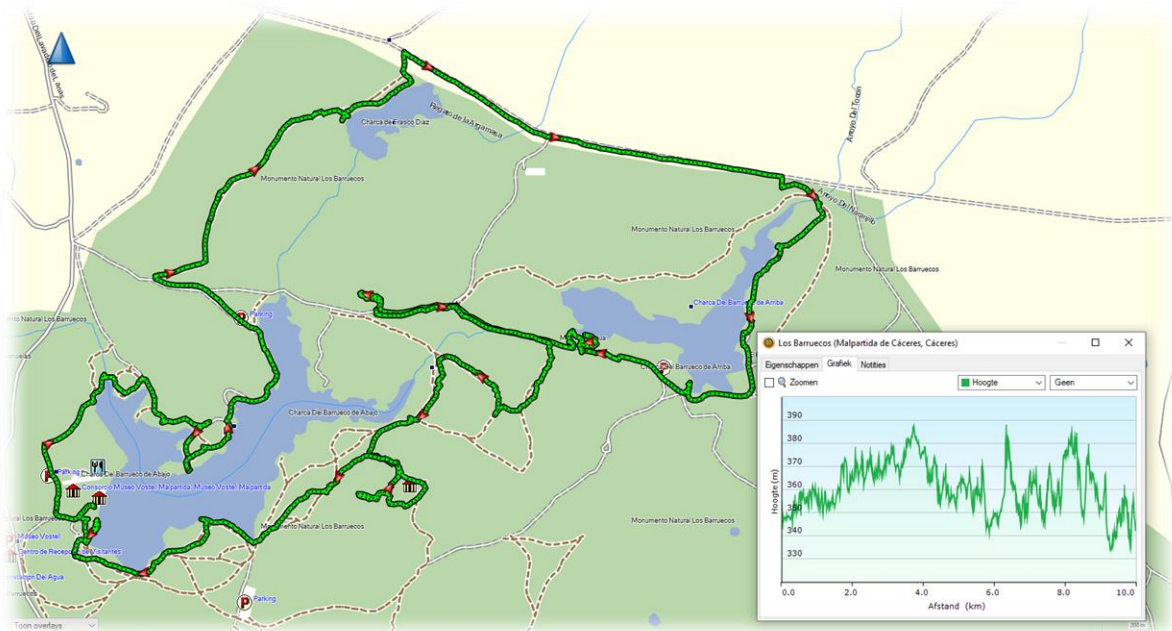
nog enkele herten vlak langs het hotel lopen en nog even later komt er gewoon een hert grazen op het grasveld naast ons hotel.

Vrijdag 19 april 2024

- Wandeling : Luswandeling Los Barruecos
- Gebied : Natuurpark Los Barruecos
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 3 uur

Voordat we de verplaatsing maken naar ons volgende hotel doen we een wandeling in het Naturpark Los Barruecos.

Naast alle natuur en historische bezienswaardigheden kent het park ook een museum van de

Duitse kunstenaar Wolf Vostell. Op een aantal plaatsen in het park komt u zijn bizarre kunst tegen zoals deze betonnen constructie.

Een steltkluut staat ons van aan de rand van het water aan te staren. De steltkluut is een waadvogel met zeer lange poten uit de klutenfamilie. Deze vogel heeft enorm lange, roze poten (bijna de helft van de totale lengte), een zwart-wit verenkleed en een lange, rechte

naaldfijne snavel. De mantel en vleugels zijn zwart, de kop en kruin zijn wit (vaak grijs bij mannetjes). Mannetjes zijn meer zwart dan vrouwtjes, met name in de zomer.

De Amerikaanse televisiezender en -producent HBO koos het prachtige Extremadura als decor voor scènes uit het zevende seizoen van Game of Thrones. Onder andere in Los

Barruecos werden opnames gemaakt. Echte beelden van het park werden gemixt met fictieve draken en andere special effects.

Het meest in het oog springend zijn de enorme rotsen waarop in het voorjaar ooievaars broeden. De wandeling is gesitueerd rond deze rotsen en een drietal stuwmeertjes in het park.

Enorme, als door beeldhouwers kunstzinnig gevormde rotsblokken creëren een haast surrealistisch landschap. Deze rotsen zijn in de loop van 575 miljoen jaar gevormd uit de laag

graniet die deze regio bedekte nadat het door vulkanische activiteit was losgescheurd van Afrika

Door een speling van de natuur bleef dit stukje land boven water en had het ook niet te maken met heftige weersextremen.

Bovendien was het graniet zeer hard. Dit alles zorgde ervoor dat door erosie lage, ronde rotsformaties konden ontstaan, omringd door het afgesleten gruis en met her en der

uitstekende rotsblokken, soms balancerend op andere blokken, soms met bijzondere vormen, soms oprijzend als een steile, afgeplatte heuvel.

Wij eten onze picknick op, op een mooi plaatsje met zicht op de vijvers, ooievaars, koeien en andere dieren.

De granieten bodem diende als een natuurlijke wateropvang. Er ontstonden meertjes en stroompjes.

In het park zijn tal van historische plaatsen te vinden. Zo zijn er graftombes, uitgehouwen in

een grote granieten kei. Er zijn ook historische muurschilderingen te vinden. Heel bijzonder zijn ook de rotsformaties uitgesleten door erosie.

Het gebied werd al vroeg bewoond. Oude rotstekeningen dateren van zo'n 15.000 tot 10.000

jaar geleden. Er zijn ook restanten van Romeinse villa's te vinden. Er zijn verlaten mijnen waar mineralen werden gewonnen.

